

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 8. decembra 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie –
Justičná spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač –
Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Článok 6 ods. 2 – Určenie príslušných súdnych
orgánov – Rozhodnutie o odložení odovzdania prijaté orgánom, ktorý nemá postavenie
vykonávajúceho súdneho orgánu – Článok 23 – Uplynutie lehôt stanovených na odovzdanie –
Dôsledky – Článok 12 a článok 24 ods. 1 – Ponechanie vyžiadanej osoby vo väzbe na účely
trestného stíhania vo vykonávajúcim členskom štáte – Články 6, 47 a 48 Charty základných práv
Európskej únie – Právo obvinenej osoby osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom“

Vo veci C-492/22 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) z 22. júla 2022 a doručený
Súdneho dvoru 22. júla 2022, ktorý súvisí s konaním o výkone európskeho zatykaču vydaného na

CJ,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev (spravodajca), podpredseda Súdneho dvora L. Bay
Larsen, vykonávajúci funkciu sudcu prvej komory, sudcovia P. G. Xuereb, A. Kumin a I. Ziemele,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Ferreira, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. septembra 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- CJ, v zastúpení: A. M. V. Bandhoe, A. G. P. de Boon, J. S. Dobosz a P. M. Langereis, advocaten,
- Openbaar Ministerie, v zastúpení: M. Diependaal, C. McGivern a M. K. van der Schaft,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman, M. H. S. Gijzen a M. J. M. Hoogveld,
splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Noë a M. Wasmeier, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: holandčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. októbra 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 ods. 2, článku 12 a článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“), a článkov 6, 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v súvislosti s výkonom európskeho zatykača v Holandsku, ktorý vydal 31. augusta 2021 Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział III Karny (Krajský súd Krakov, 3. trestnoprávne oddelenie, Poľsko), na účely výkonu trestu odňatia slobody uloženého CJ.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 8, 9 a 12 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovujú:
    - „(8) Rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná [vyžiadaná – *neoficiálny preklad*] osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní,
    - (9) úloha ústredných orgánov pri výkone európskeho zatykača sa musí obmedziť na praktickú a administratívnu pomoc,...
  - (12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 [ZEÚ] a vyjadrené v [Charte], najmä jej Kapitoly VI; nič v tomto rámcovom rozhodnutí sa nemôže vykladať ako zákaz odmietnutia odovzdať osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, keď existujú dôvody domnievať sa, na základe objektívnych skutočností, že uvedený zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženského vyznania, etnického pôvodu, národnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť predpojaté z niektorého z uvedených dôvodov.“
- 4 Článok 1 ods. 1 a 3 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:
    - „1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadanú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody, alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

...

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 [ZEÚ].“

5 Podľa článku 2 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia:

„Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky a sú vymedzené trestným poriadkom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu, na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom:

...

– organizovaná alebo ozbrojená lúpež

...“

6 Článok 5 rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Výkon európskeho zatykača vykonávajúcim súdnym orgánom môže podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu podliehať nasledujúcim podmienkam:

...

3. ak osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač pre účely trestného stíhania, je štátnym občanom alebo má trvalý pobyt vo vykonávajúcom členskom štáte, odovzdanie môže podliehať podmienke, že táto osoba bude po vypočutí vrátená do vykonávajúceho členského štátu s cieľom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia, ktorý bol proti nej vydaný vo vydávajúcom členskom štáte.“

7 Článok 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 uvádza:

„Vykonávajúci súdny orgán bude súdny orgán vykonávajúceho členského štátu, ktorý je oprávnený vykonať európsky zatykač v zmysle právnych predpisov tohto štátu.“

8 Článok 7 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Každý členský štát môže určiť ústredný orgán alebo, ak to umožňuje jeho právny systém, viac než jeden ústredný orgán, ktorý bude pomáhať súdnym orgánom.“

9 Článok 12 tohto rámcového rozhodnutia znie takto:

„Keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúci súdny orgán vydá rozhodnutie o tom, či vyžiadaná osoba sa má naďalej zadržiavať v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. Osoba sa môže kedykoľvek dočasne prepustiť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu za podmienky, že príslušný orgán uvedeného členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia, na jej zabránenie ukrytiu [na zabránenie jej úteku – *neoficiálny preklad*].“

10 Článok 23 toho istého rámcového rozhodnutia znie takto:

- „1. Vyžiadaná osoba sa odovzdá čo najskôr v termíne dohodnutom medzi dotknutými orgánmi.
2. Osoba sa odovzdá do 10 dní po prijatí konečného rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača.
3. Ak odovzdaniu vyžiadanej osoby v lehote stanovenej v odseku 2 bránia okolnosti, ktoré sú mimo kontroly ktoréhokoľvek členského štátu, vykonávajúci a vydávajúci súdny orgán sa neodkladne navzájom skontaktujú a dohodnú o novom termíne odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.
4. Odovzdanie sa môže výnimočne odložiť z vážnych humanitárnych dôvodov, napríklad ak sú závažné dôvody domnievať sa, že by odovzdanie zjavne ohrozilo život alebo zdravie vyžiadanej osoby. Európsky zatykač sa vykoná hneď po tom, ako tieto dôvody zanikli. Vykonávajúci súdny orgán neodkladne informuje vydávajúci súdny orgán a dohodne s ním nový termín odovzdania. V takomto prípade sa odovzdanie uskutoční v 10-dňovej lehote odo dňa dohody.
5. Ak sa osoba naďalej zadržiava, po vypršaní lehoty uvedenej v odsekoch 2 až 4 sa prepustí.“

11 Článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcim členskom štáte, alebo, ak táto osoba už bola odsúdená, aby jej umožnil výkon trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, na svojom území.“

12 Podľa článku 26 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia:

„Vydávajúci členský štát započíta všetky obdobia zadržiavania vyplývajúce z výkonu európskeho zatykača do celkovej doby zadržiavania na výkon vyneseného trestu alebo ochranného opatrenia vo vydávajúcim členskom štáte.“

Holandské právo

13 Rámcové rozhodnutie 2002/584 bolo do holandského práva prebraté zákonom *Wet tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet)* [zákon, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady Európskej únie o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (zákon o odovzdávaní osôb)] z 29. apríla 2004 (Stb. 2004, č. 195) (ďalej len „zákon o odovzdávaní osôb“).

14 Podľa článku 1 zákona o odovzdávaní osôb:

„Na účely tohto zákona znamená:

...

e. prokurátor: ktorýkoľvek prokurátor, ak je stanovený, ak nie je stanovený, [officier van justitie bij het arrondissementsparket Amsterdam (prokurátor Prokuratúry súdneho obvodu Amsterdam, Holandsko)];

...“

15 Článok 27 ods. 2 tohto zákona stanovuje:

„Pred ukončením pojednávania súd bez návrhu rozhodne o ďalšom ponechaní vyžiadanej osoby vo väzbe tak, aby táto osoba mohla byť zaistená.“

16 Článok 33 tohto zákona stanovuje:

„Pozbavenie osobnej slobody nariadené na základe článku 27, pokiaľ nepokračuje z iných dôvodov, sa ukončí, ak:

- a. to nariadi súd alebo prokurátor bez návrhu, alebo na základe návrhu vyžiadanej osoby alebo jej právneho zástupcu;
- b. uplynulo 10 dní odo dňa vydania rozhodnutia, pokiaľ súd na základe žiadosti prokurátora medzitým nepredĺžil väzbu.“

17 Článok 34 toho istého zákona stanovuje:

„1. Pozbavenie osobnej slobody uvedené v článku 33 písm. b) sa môže predĺžiť najviac o 10 dní.

2. Odchýlne od odseku 1 môže byť pozbavenie osobnej slobody predĺžené na obdobie nepresahujúce 30 dní, ak:

...

b. je odovzdanie povolené, ale k samotnému odovzdaniu nemohlo dôjsť v stanovenej lehote.

...“

18 Článok 35 zákona o odovzdávaní osôb znie takto:

„1. Samotné odovzdanie vyžiadanej osoby sa uskutoční čo najskôr po rozhodnutí, ktorým sa čiastočne alebo úplne povolilo jej odovzdanie, najneskôr však do 10 dní od tohto rozhodnutia. Prokurátor stanoví miesto a čas [samotného odovzdania] po prerokovaní s vydávajúcim súdnym orgánom.

2. Ak sa v dôsledku osobitných okolností samotné odovzdanie nemôže uskutočniť v lehote stanovenej v odseku 1, po vzájomnej dohode sa stanoví nový termín. V takom prípade sa samotné odovzdanie uskutoční do desiatich dní od dohodnutého termínu.

3. Vo výnimočných prípadoch možno samotné odovzdanie odložiť po dobu, po ktorú odovzdaniu bránia vážne humanitárne dôvody, najmä pokiaľ zdravotný stav vyžiadanej osoby neumožňuje jej vycestovanie. Vydávajúci súdny orgán je o tom bezodkladne informovaný. Prokurátor po prerokovaní s vydávajúcim súdnym orgánom určí miesto a čas, kedy sa môže

uskutočniť samotné odovzdanie. V takom prípade sa samotné odovzdanie uskutoční do desiatich dní od dohodnutého termínu.

4. Po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 1 až 3 sa vyžiadaná osoba prepustí na slobodu.“

19 Článok 36 tohto zákona stanovuje:

„1. Rozhodnutie o termíne a mieste samotného odovzdania môže byť odložené v prípade a po dobu, kedy sa proti vyžiadanej osobe vedie trestné stíhanie v Holandsku, alebo ak je trestný rozsudok holandského súdu vydaný proti nej úplne alebo čiastočne vykonateľný.

2. V prípadoch uvedených v odseku 1 môže minister po porade s prokurátorom rozhodnúť, že vyžiadaná osoba už môže byť dočasne odovzdaná vydávajúcemu súdnemu orgánu na účely súdneho konania alebo výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený právoplatným súdnym rozhodnutím, a stanoviť podmienky takéhoto dočasného odovzdania.

3. Podmienky stanovené ministrom zahŕňajú v prípade:

a. prebiehajúceho trestného stíhania, ako je trestné stíhanie uvedené v odseku 1: že v každom prípade bude dodržané právo vyžiadanej osoby byť prítomná na trestnom konaní v Holandsku a že v Holandsku vykoná trest, ktorý jej bol uložený v Holandsku.

...“

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 Dňa 31. augusta 2021 vydal Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział III Karny (Krajský súd Krakov, 3. trestnoprávne oddelenie, Poľsko) európsky zatykač proti CJ, poľskému štátnemu príslušníkovi, na účely výkonu trestu odňatia slobody v dĺžke dvoch rokov v Poľsku, ktorý mu bol uložený za trinásť trestných činov spadajúcich do kategórie organizovaná alebo ozbrojená lúpež v zmysle článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584. Z informácií vnútroštátneho súdu rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) vyplýva, že CJ zostáva ešte vykonať takmer celý trest uložený za tieto trestné činy.

21 V rámci výkonu tohto európskeho zatykača vnútroštátny súd vzal rozhodnutím z 2. júna 2022 CJ do väzby. Právoplatným rozhodnutím zo 16. júna 2022 povolil tento súd odovzdanie dotknutej osoby za trestné činy uvedené v tomto európskom zatykači.

22 Súčasne s týmto konaním prebiehalo v Holandsku trestné stíhanie proti CJ za iný čin, ako sú tie, za ktoré bol vydaný tento európsky zatykač. Dňa 15. decembra 2021 Kantonrechter in de rechtbank Den Haag (kantonálny sudca pri súde v Haagu, Holandsko) odsúdil CJ na pokutu vo výške 360 eur a subsidiárne na odňatie slobody v dĺžke trvania 7 dní za vedenie motorového vozidla bez vodičského preukazu. Tento odsudzujúci rozsudok však nie je právoplatný, keďže dotknutá osoba sa proti nemu odvolala. Pojednávanie pred odvolacím súdom bolo naplánované na november 2022 a rozsudok odvolacieho súdu môže byť ešte predmetom dovolania. Vnútroštátny súd tiež uvádza, že CJ sa nevzdal svojho práva osobne sa zúčastniť na pojednávaniach, ktoré sa budú konať v rámci tohto trestného konania.

- 23 Dňa 17. júna 2022 tak officier van justitie bij het arrondissementsparket Amsterdam (prokurátor Prokuratúry súdneho obvodu Amsterdam, ďalej len „prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame“) požiadal vnútroštátny súd o predĺženie väzby CJ o tridsať dní, keďže k odovzdaniu dotknutej osoby nemohlo dôjsť v rámci desaťdňovej lehoty z dôvodu „osobitných okolností“.
- 24 V tejto súvislosti vnútroštátny súd zdôrazňuje na jednej strane, že rozhodnutie o odložení odovzdania prináleží podľa článku 36 ods. 1 zákona o odovzdávaní osôb v spojení s článkom 35 ods. 1 tohto zákona prokurátorovi. Vnútroštátny súd nemá právomoc preskúmať zákonnosť takéhoto rozhodnutia.
- 25 Na druhej strane vnútroštátny súd konštatuje, že vo veci, ktorá mu bola predložená, jediným dôvodom, ktorý odôvodňuje podľa holandského práva predĺženie väzby, je odloženie odovzdania. Návrh na predĺženie väzby CJ teda nevyhnutne vyplývala zo skutočnosti, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame rozhodol o odložení odovzdania z dôvodu prebiehajúceho trestného konania v Holandsku.
- 26 Na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry v Amsterdame totiž môže rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) rozhodnúť o ponechaní vyžiadanej osoby vo väzbe, a to vždy na obdobie nepresahujúce tridsať dní, pokiaľ v Holandsku prebieha trestné konanie, pod podmienkou, že odovzdávacie konanie bolo vykonané dostatočne dôsledne a že trvanie väzby tak nie je neprimerané.
- 27 Dňa 22. júna 2022 vnútroštátny súd vyhovel návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry v Amsterdame o ponechaní CJ vo väzbe a predĺžil väzbu o 30 dní.
- 28 Dňa 6. júla 2022 prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame požiadal druhýkrát o predĺženie väzby dotknutej osoby o ďalších 30 dní s odôvodnením, že „vzhľadom na osobitné okolnosti sa samotné odovzdanie nemôže uskutočniť v desaťdňovej lehote“. Prokurátor v podstate uviedol, že tieto „osobitné okolnosti“ spočívajú v skutočnosti, že CJ sa nevzdal svojho práva osobne sa zúčastniť na pojednávaní v rámci odvolacieho konania.
- 29 Prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame okrem toho uviedol, že nariadi odloženie odovzdania a bude pravidelne žiadať o predĺženie väzby CJ dovtedy, kým bude proti nemu prebiehať trestné konanie v Holandsku. Dňa 6. júla 2022 vnútroštátny súd vyhovel návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry v Amsterdame a predĺžil CJ väzbu o ďalších 30 dní.
- 30 Po prvé si vnútroštátny súd v tomto kontexte kladie otázku s ohľadom na možnosť ponechania CJ vo väzbe, ak je odložené odovzdanie dotknutej osoby do vydávajúceho členského štátu z dôvodu, že proti dotknutej osobe sa vedie trestné konanie vo vykonávajúcom členskom štáte.
- 31 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že články 12 a 24 rámcového rozhodnutia 2002/584 nebránia tomu, aby sa osoba nachádzajúca sa v situácii ako CJ, ponechala vo väzbe až do skončenia trestného konania, ktoré sa proti nej vedie v Holandsku. Tieto ustanovenia by tak v spojení s článkami 33 až 36 zákona o odovzdávaní osôb predstavovali jasný a dostupný právny základ, ktorý by vnútroštátnym orgánom poskytol právomoc ponechať vo väzbe osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, pokiaľ bolo jej odovzdanie odložené.
- 32 Podľa vnútroštátneho súdu teda zostáva len otázka, či by sa dĺžka trvania väzby nestala neprimeraná, čo by bolo v rozpore s požiadavkami článku 6 Charty.

- 33 Po druhé vnútroštátny súd pripomína, že podľa článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 „vykonávajúcemu súdnemu orgánu“ prináleží prijať rozhodnutie o odložení odovzdania, aby sa umožnilo jej trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte. Ako však vyplýva z bodu 24 tohto rozsudku, v prejednávanom prípade je príslušným orgánom na rozhodnutie o prípadnom odložení odovzdania prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame.
- 34 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti pripomína, že Súdny dvor na jednej strane už rozhodol v bode 67 rozsudku z 24. novembra 2020, *Openbaar Ministerie (Falšovanie listín)* (C-510/19, EU:C:2020:953), že takýto prokurátor nemôže byť kvalifikovaný ako „vykonávajúcí súdny orgán“ z dôvodu vplyvu, ktorý by na tento orgán mohla vykonávať výkonná moc. Na druhej strane, pokiaľ ide o uplatnenie článku 23 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, tento súd zdôrazňuje, že v rozsudku z 28. apríla 2022, C a CD (*Právne prekážky výkonu rozhodnutia o odovzdaní*) (C-804/21 PPU, EU:C:2022:307), Súdny dvor rozhodol, že posúdenie existencie vyššej moci v zmysle tohto ustanovenia a prípadného stanovenia nového termínu odovzdania predstavujú rozhodnutia o výkone európskeho zatykača, a v dôsledku toho patria do výlučnej právomoci vykonávajúceho súdneho orgánu podľa článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia v spojení s jeho odôvodnením 8.
- 35 Za týchto okolností si vnútroštátny súd kladie otázku, či rozhodnutie o nariadení odloženia odovzdania stanovené v článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 predstavuje rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, ktoré musí prijať vykonávajúcí súdny orgán podľa článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia.
- 36 Vnútroštátny súd ďalej konštatuje, že okrem prípadov odloženia odovzdania stanovených v článku 23 ods. 3 a 4 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa odovzdanie musí uskutočniť v lehote desiatich dní v súlade s článkom 23 ods. 2 a 5 tohto rámcového rozhodnutia. V prejednávanvej veci si však vnútroštátny súd kladie otázku, keďže tieto lehoty neboli dodržané, či je možné ponechať CJ vo väzbe vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie o odložení odovzdania v podstate predstavuje základ odôvodňujúci túto väzbu.
- 37 Pokiaľ by Súdny dvor rozhodol, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame nemôže byť kvalifikovaný ako „vykonávajúcí súdny orgán“, a v dôsledku toho nie je oprávnený prijať rozhodnutie o odložení odovzdania v zmysle článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, vnútroštátny súd si kladie otázku, aké budú dôsledky vyplývajúce z týchto okolností na situáciu CJ.
- 38 Po tretie vnútroštátny súd uvádza na jednej strane, že samotné odovzdanie CJ sa môže odložiť o niekoľko mesiacov po prvé vzhľadom na zámer prokurátora Okresnej prokuratúry v Amsterdame žiadať o odloženie až do skončenia prebiehajúceho trestného konania v Holandsku, a po druhé vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu ešte môže byť predmetom dovolania.
- 39 Na druhej strane vnútroštátny súd zdôrazňuje, že CJ musí vykonať trest odňatia slobody vo vydávajúcom členskom štáte, zatiaľ čo vo vykonávajúcom členskom štáte je stíhaný iba pre oveľa menej závažný trestný čin, za ktorý môže dostať menej prísny trest. S prihliadnutím na prípadné predĺženie jeho ponechania vo väzbe v Holandsku na jednej strane a na povinnosť započítať od trestu, ktorý má byť vykonaný vo vydávajúcom členskom štáte, akúkoľvek dobu väzby vykonanú vo vykonávajúcom členskom štáte v dôsledku výkonu európskeho zatykača v súlade s článkom 26 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 na strane druhej, by však CJ *de facto* vykonal podstatnú

časť trestu odňatia slobody, na ktorý bol odsúdený v Poľsku, vo vykonávajúcim členskom štáte, teda v Holandsku. Takýto dôsledok by neprispel k zvýšeniu šancí na sociálnu nápravu dotknutej osoby vo vydávajúcim členskom štáte.

- 40 Za týchto podmienok si vnútroštátny súd kladie otázku, či nemusí vykonať zváženie dotknutých záujmov, keď má rozhodnúť o návrhu na predĺženie väzby osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač. Vnútroštátny súd si najmä kladie otázku, či musí vykonať zváženie záujmov porovnateľné s tým, ktoré prináleží vykonať vydávajúcemu súdnemu orgánu na základe článku 5 bodu 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, keď rozhoduje o čase návratu osoby odovzdanej vykonávajúcemu členskému štátu, aby tam vykonala svoj trest odňatia slobody. Pripomína, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu) (C-314/18, EU:C:2020:191), vyložil toto ustanovenie v tom zmysle, že nie je možné, aby vydávajúci súdny orgán systematicky a automaticky odkladal vrátenie dotknutej osoby do vykonávajúceho členského štátu až do okamihu, keby budú právoplatne ukončené ďalšie procesné štádiá trestného konania týkajúceho sa trestného činu, pre ktorý bol vydaný európsky zatykač.
- 41 Podľa vnútroštátneho súdu by analogické uplatnenie tejto judikatúry na vec, ktorá mu bola predložená, znamenalo, že vykonávajúci orgán nemôže odložiť odovzdanie iba z toho dôvodu, že vyžiadaná osoba sa nevzdala svojho práva osobne sa zúčastniť na konaniach pred súdmi, ktoré rozhodujú o trestných stíhaniach vedených proti nej vo vykonávajúcim členskom štáte.
- 42 Za týchto podmienok rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Bránia článok 12 a článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia [2002/584] v spojení s článkom 6 [Charte] tomu, aby vyžiadaná osoba, ktorej odovzdanie na účely výkonu trestu odňatia slobody bolo povolené na základe právoplatného rozhodnutia, avšak bolo odložené, aby sa umožnilo jej trestné stíhanie vo vykonávajúcim členskom štáte... za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, zostala vo väzbe počas celej doby trestného stíhania na účely výkonu európskeho zatykača?
2. a) Má sa rozhodnutie o využití právomoci odložiť odovzdanie podľa článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia [2002/584] považovať za rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, ktoré má podľa článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia [2002/584] s prihliadnutím na jeho odôvodnenie 8 prijať vykonávajúci súdny orgán?
b) V prípade kladnej odpovede, má skutočnosť, že toto rozhodnutie bolo prijaté bez zásahu vykonávajúceho súdneho orgánu v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia [2002/584] za následok, že vyžiadanú osobu viac nemožno ponechať vo väzbe na účely výkonu európskeho zatykača, ktorý bol voči nej vydaný?
3. a) Bráni článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia [2002/584] v spojení s článkami 47 a 48 [Charty] tomu, aby sa odovzdanie vyžiadanej osoby na účely trestného stíhania vo vykonávajúcim členskom štáte odložilo len preto, že vyžiadaná osoba sa po opýtaní nechce vzdať svojho práva osobne sa zúčastniť na tomto trestnom stíhaní?
b) V prípade kladnej odpovede, na aké okolnosti musí vykonávajúci súdny orgán prihliadať pri svojom rozhodovaní o odložení samotného odovzdania?“

O návrhu na uplatnenie naliehavého prejudiciálneho konania

- 43 Vnútroštátny súd navrhol, aby bol tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní podľa článku 23a prvého odseku Štatútu súdneho dvora Európskej únie a článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 44 Na podporu tejto žiadosti vnútroštátny súd uviedol, na jednej strane, že CJ sa nachádza vo vydávacej väzbe od 2. júna 2022. Na druhej strane odpoveď Súdneho dvora na prejudiciálne otázky bude mať priamy a rozhodujúci vplyv na dĺžku väzby dotknutej osoby.
- 45 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do tretej časti hlavy V ZFEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Tento prejudiciálny návrh preto môže byť predmetom naliehavého prejudiciálneho konania.
- 46 V druhom rade, pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa naliehavosti, treba zdôrazniť, že táto podmienka je splnená najmä vtedy, ak osoba dotknutá v spore vo veci samej je v súčasnosti pozbavená slobody a jej ponechanie vo väzbe závisí od vyriešenia sporu vo veci samej, pričom je nutné spresniť, že situáciu dotknutej osoby je potrebné posudzovať ku dňu preskúmania návrhu, ktorým sa požaduje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom konaní (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2022, Valstybės sienos apsaugos tarnyba a i., C-72/22 PPU, EU:C:2022:505, bod 37).
- 47 V prejednávanej veci z opisu skutkových okolností poskytnutého vnútroštátnym súdom vyplýva, že CJ, osoba dotknutá vo veci samej, je v čase preskúmania návrhu, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní, skutočne pozbavená slobody.
- 48 Okrem toho cieľom otázok položených vnútroštátnym súdom je určiť podmienky, za ktorých osoba v situácii CJ, ktorej odovzdanie orgánom vydávajúceho členského štátu v rámci výkonu európskeho zatykača bolo odložené na účely trestného konania vedeného proti nej vo vykonávajúcim členskom štáte, môže byť ponechaná vo väzbe.
- 49 Za týchto okolností prvá komora Súdneho dvora na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta rozhodla 3. augusta 2022 vyhovieť návrhu vnútroštátneho súdu, aby sa tento prejudiciálny návrh prejednal v rámci naliehavého prejudiciálneho konania.

O prejudiciálnych otázkach

O druhej otázke

- 50 Svojou druhou prejudiciálnou otázkou, ktorú je potrebné preskúmať na prvom mieste, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie o odložení odovzdania uvedené v tomto ustanovení predstavuje rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, ktoré musí byť podľa článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia prijaté vykonávajúcim súdnym orgánom. V prípade kladnej odpovede sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, ak toto rozhodnutie bolo prijaté iným subjektom ako vykonávajúcim súdnym orgánom, môže byť osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, naďalej ponechaná vo väzbe na účely výkonu tohto európskeho zatykača.

- 51 Pokiaľ ide o prvú časť tejto otázky, treba konštatovať v prvom rade, že znenie článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 jasne uvádza, že odloženie odovzdania vyžiadanej osoby prináleží vykonávajúcemu súdnemu orgánu. Ak význam ustanovenia práva Únie jednoznačne vyplýva zo znenia samotného ustanovenia, Súdny dvor sa nemôže od tohto výkladu odchýliť (rozsudok z 25. januára 2022, VYSOČINA WIND, C-181/20, EU:C:2022:51, bod 39).
- 52 Z článku 7 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s odôvodnením 9 tohto rozhodnutia nesporné vyplýva, že zásah iného orgánu, ako je vykonávajúcí súdny orgán, akým je „ústredný orgán“ uvedený v tomto článku, sa musí obmedziť na praktickú a administratívnu pomoc príslušným súdnym orgánom [pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2022, C a CD (Právne prekážky výkonu rozhodnutia o odovzdaní), C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, point 65].
- 53 Výkon právomoci stanovenej v článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 však prekračuje jednoduchý rámec „praktickej a administratívnej pomoci“, ktorá môže byť zverená ústredným orgánom. Rozhodnutie o odložení odovzdania totiž v rozsahu, v akom predpokladá odklad výkonu európskeho zatykača prinajmenšom po dobu tohto odloženia, sa dotýka samotnej podstaty mechanizmov spolupráce medzi justičnými orgánmi členských štátov ustanovených rámcovým rozhodnutím 2002/584.
- 54 V dôsledku toho rozhodnutie o odložení odovzdania v rozsahu, v akom predstavuje rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, patrí do výlučnej právomoci vykonávajúceho súdneho orgánu na základe článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 55 Pokiaľ ide v prejednávacom prípade o možnosť kvalifikovať prokurátora Okresnej prokuratúry v Amsterdame ako „vykonávajúcí súdny orgán“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, treba pripomenúť, že Súdny dvor v bode 67 rozsudku z 24. novembere 2020, Openbaar Ministerie (Falšovanie listín) (C-510/19, EU:C:2020:953), už rozhodol, že tento orgán pod uvedený pojem nespadá, pretože môže podliehať individuálnym pokynom holandského ministra spravodlivosti. Je teda zrejmé, že rozhodnutie o odložení odovzdania vo veci samej, keďže bolo prijaté prokurátorom Okresnej prokuratúry v Amsterdame, nebolo prijaté takýmto „vykonávajúcim súdnym orgánom“, čo prináleží stanoviť vnútroštátnemu súdu.
- 56 V druhom rade, pokiaľ ide o následky prípadného zistenia nezákonnosti rozhodnutia o odložení odovzdania na ponechanie vyžiadanej osoby vo väzbe, ktoré sú predmetom druhej časti druhej prejudiciálnej otázky, článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 neobsahuje v tomto ohľade žiadne spresnenie.
- 57 Je potrebné zdôrazniť, že v prípade absencie zásahu „vykonávajúceho súdneho orgánu“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 pri prijímaní rozhodnutia o odložení odovzdania vyžiadanej osoby, toto rozhodnutie nespĺňa formálne požiadavky stanovené v článku 24 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia [pozri analogicky rozsudok z 28. apríla 2022, C et CD (Právne prekážky výkonu rozhodnutia o odovzdaní), C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, body 67 až 69].
- 58 Pokiaľ preto bolo rozhodnutie o výkone európskeho zatykača prijaté v súlade s článkom 15 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý práve stanovuje zásah vykonávajúceho súdneho orgánu, treba konštatovať, že takáto situácia patrí do pôsobnosti článku 23 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý stanovuje lehoty na odovzdanie.

- 59 V tejto súvislosti článok 23 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovuje, že po prijatí konečného rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musí vykonávajúci súdny orgán čo najskôr odovzdať vyžiadanú osobu alebo odsúdeného v termíne dohodnutom medzi dotknutými orgánmi. Zatiaľ čo odsek 2 tohto článku stanovuje, že táto osoba sa odovzdá do 10 dní po prijatí konečného rozhodnutia o výkone európskeho zatykača, odseky 3 a 4 tohto článku určujú lehoty odovzdania v prípadoch, kedy odovzdanie nie je možné uskutočniť z dôvodu vyššej moci alebo z vážnych humanitárnych dôvodov. Ak sa po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 2 až 4 tohto článku vyžiadaná osoba stále nachádza vo väzbe, prepustí sa na slobodu v súlade s článkom 23 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia.
- 60 Za týchto okolností, pokiaľ rozhodnutie o odložení odovzdania nebolo prijaté „vykonávajúcim súdnym orgánom“ v zmysle článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584, treba prijať záver, že po prijatí konečného rozhodnutia o výkone európskeho zatykača je príslušný orgán vykonávajúceho členského štátu povinný v súlade s článkom 23 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia prepustiť vyžiadanú osobu na slobodu, pričom však nie je dotknuté uplatnenie opatrení, ktoré tento orgán považuje za potrebné prijať podľa článku 12 tohto rámcového rozhodnutia s cieľom zabrániť úteku tejto osoby.
- 61 Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 40 a 41 svojich návrhov, v prejednávanej veci nemožno vylúčiť, že vnútroštátny súd bude môcť vyložiť ustanovenia zákona o odovzdávaní osôb spôsobom, ktorý bude v súlade s požiadavkami článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, a nahradiť rozhodnutie, ktoré prijal prokurátor Okresnej prokuratúry v Amsterdame a ktorého nezákonnosť predtým konštatoval, svojim vlastným rozhodnutím o odložení odovzdania, a prípadne rozhodnúť o ponechaní CJ vo väzbe.
- 62 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že hoci rámcové rozhodnutie 2002/584 nemá priamy účinok, pretože bolo prijaté na základe tretieho piliera Únie, konkrétne na základe článku 34 ods. 2 písm. b) EÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 69), jeho záväzný charakter však ukladá vnútroštátnym orgánom, a najmä vnútroštátnym súdnym orgánom povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 63 Vnútroštátne súdy, ktoré uplatňujú vnútroštátne právo, sú povinné vykladať toto právo s čo najväčším ohľadom na znenie a účel tohto rámcového rozhodnutia, aby sa dosiahol ním sledovaný výsledok. Táto povinnosť konformného výkladu vnútroštátneho práva je obsiahnutá v systéme Zmluvy o FEÚ, keďže vnútroštátnym súdom umožňuje v rámci ich právomocí zaistiť úplnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré im boli predložené (rozsudok z 8. novembra 2016, Ogňanov, C-554/14, EU:C:2016:835, bod 59 a citovaná judikatúra).
- 64 V prípade, ak nie je možné zákon o odovzdávaní osôb vykladať v súlade s požiadavkami stanovenými v rámcovom rozhodnutí 2002/584, z článku 23 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia vyplýva, že vnútroštátny súd bude povinný nariadiť prepustenie osoby nachádzajúcej sa v postavení CJ, pokiaľ zistí, že lehoty stanovené v odsekoch 2 až 4 tohto článku 23 boli prekročené.
- 65 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba odpovedať na druhú prejudiciálnu otázku tak, že článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie o odložení odovzdania podľa tohto ustanovenia predstavuje rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, ktoré musí byť podľa článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia prijaté vykonávajúcim súdnym

orgánom. Pokiaľ takéto rozhodnutie nebolo prijaté týmto orgánom a lehoty stanovené v článku 23 ods. 2 až 4 uvedeného rámcového rozhodnutia uplynuli, osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, sa musí v súlade s článkom 23 ods. 5 toho istého rámcového rozhodnutia prepustiť.

O prvej otázke

- 66 Svojou prvou prejudiciálnou otázkou, ktorú je potrebné preskúmať na druhom mieste, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 12 a článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 6 Charty vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, ktorej odovzdanie orgánom vydávajúceho členského štátu bolo odložené na účely trestného stíhania vedeného proti nej vo vykonávajúcim členskom štáte, bola v tomto štáte ponechaná vo väzbe na základe európskeho zatykača po dobu vedenia dotknutého trestného stíhania.
- 67 Podľa ustálenej judikatúry je pri výklade ustanovenia práva Únie potrebné vziať do úvahy nielen jeho doslovné znenie, ale aj vzájomný kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 18. novembra 2020, Kaplan International colleges UK, C-77/19, EU:C:2020:934, bod 39 a citovaná judikatúra).
- 68 V prvom rade je potrebné uviesť, že podľa článku 12 rámcového rozhodnutia 2002/584, keď je osoba zatknutá na základe európskeho zatykača, vykonávajúcí súdny orgán rozhodne, či túto osobu ponechá vo väzbe v súlade s vnútroštátnym právom vykonávajúceho členského štátu. Dočasné prepustenie je možné kedykoľvek v súlade s týmto právom pod podmienkou, že príslušný orgán tohto členského štátu vykoná všetky potrebné opatrenia na zabránenie úteku vyžadanej osoby.
- 69 Podľa článku 24 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia vykonávajúcí súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o výkone európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcim členskom štáte, alebo, ak táto osoba už bola odsúdená, aby jej umožnil výkon trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, na svojom území.
- 70 Zo znenia týchto ustanovení nevyplýva, že by bránili ďalšiemu ponechaniu vo väzbe osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, v súlade s vnútroštátnym právom vykonávajúceho členského štátu, ak je proti tejto osobe v tomto členskom štáte vedené trestné stíhanie za iný trestný čin spáchaný v tomto štáte, než na ktorý sa vzťahuje zatykač.
- 71 V druhom rade, pokiaľ ide o kontext uvedených ustanovení, z článku 23 rámcového rozhodnutia 2002/584 nepochybne vyplýva, že po uplynutí lehôt uvedených v odsekoch 2 a 4 tohto článku musí byť vyžiadaná osoba v súlade s odsekom 5 uvedeného článku prepustená, teda najneskôr do desiatich dní od konečného rozhodnutia o výkone európskeho zatykača, alebo prípadne od nového dohodnutého termínu.
- 72 Ako však zdôraznila generálna advokátka v bode 66 svojich návrhov, odložené odovzdanie z dôvodov uvedených v článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 predstavuje osobitné pravidlo odlišné od úpravy podmienok odovzdania stanovených v článku 23 tohto rámcového rozhodnutia.

- 73 Lehoty stanovené v článku 23 ods. 5 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa preto neuplatňujú v prípade odloženia odovzdania podľa článku 24 tohto rámcového rozhodnutia, a teda vykonávajúci súdny orgán môže na základe článku 12 tohto rámcového rozhodnutia rozhodnúť o ponechaní osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, vo väzbe.
- 74 V treťom rade výklad článkov 12 a 24 rámcového rozhodnutia 2002/584 uvedený v bode 70 toto rozsudku prispieva k dosiahnutiu cieľov tohto rámcového rozhodnutia, najmä k boju proti beztretnosti [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. februára 2022, Openbaar Ministerie (Súd zriadený zákonom v členskom štáte, ktorý vydal zatykač), C-562/21 PPU a C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, bod 62].
- 75 Ak by totiž nebolo možné ponechať takúto osobu vo väzbe až do dňa, dokedy bolo odložené jej odovzdanie podľa článku 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, nepochybne by sa zvýšilo riziko, že táto osoba utečie, a tým ohrozí riadny výkon európskeho zatykača, ktorý bol na ňu vydaný.
- 76 Vo štvrtom rade takýto výklad článkov 12 a 24 rámcového rozhodnutia 2002/584 takisto nie je spochybnený potrebou vykladať tieto ustanovenia v súlade s článkom 6 Charty, ktorý stanovuje, že každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť.
- 77 V tejto súvislosti článok 1 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia výslovne stanovuje, že toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 ZEÚ a vyjadrené v Charte, čo je povinnosť, ktorá sa okrem iného týka všetkých členských štátov, najmä členského štátu vydávajúceho zatykač, ako aj vykonávajúceho členského štátu (rozsudok z 12. februára 2019, TC, C-492/18 PPU, EU:C:2019:108, bod 54 a citovaná judikatúra).
- 78 Treba tiež pripomenúť, že článok 52 ods. 1 Charty pripúšťa, že výkon práv, ktoré sú zakotvené v jej článku 6, môže byť obmedzený, ak je takéto obmedzenie stanovené zákonom, rešpektuje podstatu týchto práv a slobôd, je dodržaná zásada proporcionality, je nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné, na ochranu práv a slobôd iných (rozsudok z 12. februára 2019, TC, C-492/18 PPU, EU:C:2019:108, bod 56 a citovaná judikatúra).
- 79 Okrem toho z článku 52 ods. 3 Charty vyplýva, že v rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaným 4. novembra 1950 v Ríme (ďalej len „EDLP“), zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv stanovených v tomto dohovore. Článok 53 Charty ďalej stanovuje, že žiadne ustanovenie Charty sa nesmie vykladať tak, že obmedzuje alebo poškodzuje ľudské práva uznané okrem iného EDLP (rozsudok zo 16. júla 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, bod 56 a citovaná judikatúra).
- 80 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že mechanizmus európskeho zatykača upravený v rámcovom rozhodnutí 2002/584 zodpovedá situácii uvedenej v článku 5 ods. 1 písm. f) EDLP [rozsudok z 30. júna 2022, Specializirana prokuratura (Informácie o vnútroštátnom rozhodnutí o zatknutí), C-105/21, EU:C:2022:511, bod 56 a citovaná judikatúra].

- 81 Pokiaľ ide o článok 12 tohto rámcového rozhodnutia, treba uviesť, že z tohto ustanovenia vyplýva, že vykonávajúcemu súdnemu orgánu prináleží rozhodnúť, či vyžiadanú alebo odsúdenú osobu ponechá vo väzbe v súlade s právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu, a že jej dočasné prepustenie je možné kedykoľvek v súlade s týmito právnymi predpismi pod podmienkou, že príslušný orgán vykoná všetky potrebné opatrenia, aby zabránil úteku tejto osoby.
- 82 Okrem toho, pokiaľ vykonávajúci súdny orgán rozhodne o odložení odovzdania podľa článku 24 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, tento orgán môže rozhodnúť o ponechaní vyžiadanej alebo odsúdenej osoby vo väzbe v súlade s článkom 6 Charty iba v prípade, ak postup odovzdania bol vedený s dostatočne náležitou starostlivosťou, a teda pokiaľ dĺžka väzby nie je neprimeraná. S cieľom zistiť, či skutočne ide o taký prípad, musí tento orgán konkrétne preskúmať predmetnú situáciu s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. januára 2017, Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, bod 43).
- 83 Vzhľadom na tieto úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 12 a článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 6 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač a ktorej odovzdanie orgánom vydávajúceho členského štátu bolo odložené na účely trestného stíhania, ktoré sa proti nej vedie vo vykonávajúcom členskom štáte, sa má v tomto štáte naďalej ponechať vo väzbe na základe európskeho zatykača počas dotknutého trestného stíhania.

O tretej otázke

- 84 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 47 a článkom 48 ods. 2 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby odovzdanie osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, bolo odložené na účely trestného stíhania, ktoré sa proti nej vedie vo vykonávajúcom členskom štáte, a to len z toho dôvodu, že táto osoba sa nevzdala svojho práva osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom v rámci tohto trestného stíhania. V prípade kladnej odpovede si vnútroštátny súd kladie otázku, aké okolnosti má vykonávajúci súdny orgán zohľadniť, keď rozhoduje o odložení odovzdania.
- 85 Článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovuje, že vykonávajúci súdny orgán môže po prijatí rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača odložiť odovzdanie vyžiadanej osoby, aby umožnil jej trestné stíhanie vo vykonávajúcom členskom štáte, alebo, ak táto osoba už bola odsúdená, aby jej umožnil výkon trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači, na svojom území.
- 86 Zo znenia tohto ustanovenia jasne vyplýva, že priznáva vykonávajúcemu súdnemu orgánu na prijatie rozhodnutia o odložení odovzdania diskrečnú právomoc, ktorej výkon je podmienený iba tým, že toto rozhodnutie sa prijme na účely trestného stíhania vo vykonávajúcom členskom štáte alebo na účely výkonu trestu uloženého za iný čin, než je čin uvedený v európskom zatykači.
- 87 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že hoci znenie tohto ustanovenia nepodmieňuje uplatnenie právomoci, ktorá je v ňom stanovená, žiadnou dodatočnou podmienkou, rámcové rozhodnutie 2002/584 sa má, ako vyplýva z jeho článku 1 ods. 3 v spojení s jeho odôvodnením 12, vykladať v súlade s požiadavkami dodržiavania základných práv.
- 88 Právo obvineného osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom v trestnom konaní, ktoré predstavuje základný prvok práva na spravodlivý proces zakotveného v článku 47 druhom a treťom odseku a článku 48 ods. 2 Charty, totiž zaväzuje členské štáty zaručiť obvinenému právo

byť prítomný v súdnej sieni počas súdneho konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2022, HN (Súdne konanie proti obvinenému, ktorý bol vyhostený z krajiny), C-420/20, EU:C:2022:679, body 54 až 56].

- 89 Teda v prípade, ak by vykonávajúci súdny orgán členského štátu rozhodol, že neodloží odovzdanie vyžiadanej osoby, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie v tomto členskom štáte, bol by tento členský štát povinný v rámci organizácie konania pred súdom vo veci tejto osoby vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z dodržania tohto práva tak, aby tejto osobe zaistil skutočnú možnosť osobne sa zúčastniť na takomto konaní [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2022, HN (Súdne konanie proti obvinenému, ktorý bol vyhostený z krajiny), C-420/20, EU:C:2022:679, bod 61].
- 90 Naproti tomu, keďže prijatie rozhodnutia o odložení odovzdania vykonávajúcim súdnym orgánom nemá za následok, že súdne konanie vo veci vyžiadanej osoby vo vykonávajúcom členskom štáte sa bude konať v jej neprítomnosti, nie je samo osebe spôsobilé poškodiť právo tejto osoby osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom.
- 91 Za týchto okolností treba konštatovať, že hoci vykonávajúci súdny orgán nie je na základe práva obvineného osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom povinný rozhodnúť o odložení odovzdania, nič mu nebráni, vzhľadom na diskrečnú právomoc, ktorou v tejto súvislosti disponuje, odložiť odovzdanie s cieľom zabezpečiť dodržanie tohto práva v rámci trestného konania prebiehajúceho vo vykonávajúcom členskom štáte.
- 92 V tomto kontexte medzi úvahami, ktoré môžu byť relevantné na účely rozhodnutia o odložení odovzdania vyžiadanej osoby, sú najmä záujem vykonávajúceho členského štátu na riadnom priebehu trestného konania, ktoré sa vedie proti tejto osobe, záujem vydávajúceho členského štátu na bezodkladnom odovzdaní tejto osoby na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu v súvislosti s trestným činom, na ktorý bol vydaný európsky zatykač, ako aj závažnosť trestných činov spáchaných v týchto členských štátoch.
- 93 Na záver je potrebné pripomenúť, že podľa článku 24 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 má vykonávajúci súdny orgán možnosť namiesto odloženia odovzdania dočasne odovzdať vyžiadanú osobu vydávajúcemu členskému štátu za podmienok, na ktorých sa dohodnú vykonávajúce a vydávajúce súdne orgány. V tejto súvislosti by sa najmä mohlo dohodnúť vrátenie vyžiadanej osoby vykonávajúcemu členskému štátu na účely trestného stíhania vedeného v tomto členskom štáte.
- 94 Vzhľadom na všetky tieto dôvody treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 v spojení s článkom 47 druhým a tretím odsekom a článkom 48 ods. 2 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa odovzdanie osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, odložilo na účely trestného stíhania, ktoré sa proti nej vedie vo vykonávajúcom členskom štáte, a to len z toho dôvodu, že sa nevzdala svojho práva osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom v rámci tohto trestného stíhania.

O trovách

- 95 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009,**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

rozhodnutie o odložení odovzdania podľa tohto ustanovenia predstavuje rozhodnutie o výkone európskeho zatykača, ktoré musí byť podľa článku 6 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia prijaté vykonávajúcim súdnym orgánom. Pokiaľ takéto rozhodnutie nebolo prijaté týmto orgánom a lehoty stanovené v článku 23 ods. 2 až 4 uvedeného rámcového rozhodnutia uplynuli, osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, sa musí v súlade s článkom 23 ods. 5 toho istého rámcového rozhodnutia prepustiť.

- 2. Článok 12 a článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, v spojení s článkom 6 Charty základných práv Európskej únie**

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

nebránia tomu, aby osoba, na ktorú bol vydaný európsky zatykač a ktorej odovzdanie orgánom vydávajúceho členského štátu bolo odložené na účely trestného stíhania, ktoré sa proti nej vedie vo vykonávajúcom členskom štáte, sa má v tomto štáte naďalej ponechať vo väzbe na základe európskeho zatykača počas dotknutého trestného stíhania.

- 3. Článok 24 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2009/299, v spojení s článkom 47 druhým a tretím odsekom a článkom 48 ods. 2 Charty základných práv**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni tomu, aby sa odovzdanie osoby, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, odložilo na účely trestného stíhania, ktoré sa proti nej vedie vo vykonávajúcom členskom štáte, a to len z toho dôvodu, že sa nevzdala svojho práva osobne sa zúčastniť na konaní pred súdom v rámci tohto trestného stíhania.

Podpisy